

Αποχαριστήριο στο Γιάννη Καυρικό και την και
"Ουραν Καυρική (Παιδική Αναδυσία Κίρες, 8.9.1962)

Για μας η ώρα του χαρισμού μονάχα ήταν προσφορά και μέ-
γιστο ήταν βαδία, δάι υδερβάβα, αν εδωραόσω τό γευολό "Οφιν-
ταρός ξεχωριστός πλεγοριά δέν έχει", και τό φυσικό εμπορικό,
φρονει Γίγνη και "Ουραν Καυρική μας έχουν αγγίζει την ψυχή
και την παιερούσε μαζί τους, ζουν και τη σκέψη μας.

Μας συγάλωσαν τό πταύραι είδαμε την και Καυρική με τό μέ-
γιστο έφες και την απομένεια φαγητό και μας δίν τό εδρό έπιστο
Μαύρο μέτα τό οποίο ξεχωρίζον εζόβαγμα με λίγα μπρό-
εντά τους εί θρησκεία "Επη, την ανούορπε να υπροσχεψη
την ενόυλη να υδόσσεια με λυφίλαχτα διουκευματα,
πρό δπ' τόλδ ομεία πολαοομε ούι ούτε δύλο δ άρλο
(μαχίτωτάλο) ούφρη τον δε δά μαρέση να ξεφύγη την
πειδαυόρη να δέχθη και την υδόσσεια δάν έργο του
πό μέγιστο ποιότη του υδουμ, το δ θμίσσο.

"Επειδ' ανούορπε τό Γιάννη Καυρική, πρό με εζορφο διονοιασμο
ονταυρικομύνο με χαραό υρητιό μωγό με απομένεια μαζί
φωσ ούν πρώτη υε δάχεξη - μάδυμα για τα προβυμάλα υέ
εφμευρία, να μας δείχη πώς πρέπει να αμναόσομε την ούοτα
των άρχαλαρ μας υρηραφείν, πώς να παιερούμε την ερβε-
οτα την υδουμ και να την προστρέσομε όλαν προμαλλει,
ερεθη δά παιδία μας και υχι να τα άραυεουαφομε μέλο
παιμαλλεοί και ομυλμεοί υαυόρε μόνο. Ποιέ, ήδυέ,
εξέρε και ποιά υδαμιά εβηοαν μπροστά δά μάλια μας για
μιάν άνιλερφη. Μας έδουξε τό υπεράμαρο υαυόρ του Μερήεν,
"την άδδρασαν και υραυόν" του Πάγνη και λίς περμυάδεις,
παιμαλλεοί υονόεμει δυμμοεφτες με την άνάχου του Γιάνη Γιάδα,
την ποιμαύα του Σαυρεύ και του υαυόρου "του Περδοί"
του Ατοχίου. ~~Με~~ Μείτόν ερδο του προοίκοις του
μας δίδαξε πώς αϊτά μωδερε να τα υετρομε υιομαλα
την μάδυκώ μας. Μ' αϊτά υροφη μας έδουξε πώς
ή εμείδα υεαυεία παιδα νεα, πώς με' ο άρθεωτο δ
δραυείνεια, εβου άμμετε και ο υδο δ ερευελέι μας,

και πως ο υος σας σήμερα, πο'πορι' πο'καδε' αμ' φαρα',
χρησταις λι' σπονδι' λι' δεχεται' εμ'την συρραφειαν, ε'που' θα-
μεινουμε παλλου.

Τι' αυτα' τον' λα' δωρα' νομίζω πως' ευφρανω και' τα' διυα' ο'ν
αποδύματα, αν' ευφρανω' λι' βαδεια' μου' τ'η'πο'νοση' ε' πο'σ' ο'νο'.

Δαι' ξέρω' τι' εσθεις' ε'δαλε, ε'σταυλοι' ε'φυλες, ε'δω' ο'λι'ν
κ'απο. η' μαλλον' ε'δαλε' πο'για' και' τους' πιο' πο'για' ε'π' ο'τι
εμ'η' θα' περιμέναμε. Αγα' εμ'η' γα' ε'να' π'ρω'μα' θα' ο'α'ς
ε'βα'ω'σομε: πως' ο'το' μοι' αυ'το' η' ε'νας' ε'μνη'σ'ος' λα'ος'
ε'α'δ'φος, πο'ι' γα' ε'ρει' χη'ια'δα, χε'ο'να' και' π'ε'ρα' κ'ρα'δα'
λα' μα'ρια' γ'ο'κμα' λι' ε'μνη'σ'ος' και' π'α'ρ'δ'δ'ος'. πως'
ε'ρω'πη' και' Α'ο'λα' και' Α'φ'ε'μι', ε'ε'μα'δα' λα'οι' κ'ρ'ε'χ'ι'μα'ν
να' υα'λα'υ'ι'σο'ν και' να' υ'πο'δο'υ'ω'σο'ν ε'ο' λα'ο' μας, μα'
ε'ο' με'λα'γο' λι' ψ'ε'χι' του' δια'κ'η'ρι'δ'ι'μ'ε' ε'ν'ο'δ'ε'υ'ε'ο' και' ο'
λα'ο'ς' μας' ε'δ'ε'φ'ι'σε. Ε'μ'η'σε' ο' Δ'ι'υ'νη' και' π'λ'ε'ψ'ε' και'
ε'μ'η'τα'ρα' ε'νο'μα' ε'νο'α'ρ'ιω'με'τος' ο'ε' κα'δε' παι'δι'ε'ν' Ε'Ο'Κ'Α.
"π'η'ρε' το' ε'σ'πα'γο' και' υ'πη'γη'σε' τοι' ξ'ι'νο' ε'υ'δ'ι'μ'η'ι'".

Ε'δη' η' και' η' ε'μ'η'σ'ος' Α'φ'ε'ρ'ο'δ'ι'τι, "η' δε'λα' πο'δο'υ'ρα-
λω'ρι'δα' πο'ι' γ'ι'νη'σαν' ο'ι' α'φ'ε'ροι'" ο'λο'υ' το' πο' μας'. αυ'το'
το' ο'υ'χ'η'ν' ε'ο' πα'ρ'δο'υ'μα' λι' κ'αρ'ι'ται'ω'τε'ς' κ'ε'π'ρο'υ' και' τα'
ε'ρω'μα' μας' ε'ρα'γι'ο'δα:

"το'ι' το'ποι' που' ε'μ'η'ο'υ'α'με'ν' διο'ρι'σ'ε'ς' κ' ε'ν'να' ο'υ'δ'ω.
θα'ρ'ω'σο'μαι' η' ε'π'πε'ρε'ν' φ'ι'ζ'ι'ν' κ'α'ι' σ'κ'υ'β'ια' να' λ'ο'π'κ'ια'δ'ω'ν'
και' υ'δ'ρα' π'ια' ο'α'ς' ε'υ'χ'ο'με'θα' ε'πο'τα' βα'δ'υ' της' καρ'δα'
ε'ε'υ'ο'δ'ι'αν' ε'φ'α'δ'ι'ο'ν' και' ο' τα'ξ'ι'ο'δ'ι'. και' να' π'η'ζε' ο'λα'
ο'ε'ρε'φ'ια' μας' της' μα'γα'λη'ς' μας' κ'υ'λε'ρας' πως' ε'ο'το',
ω'ρα'ιο, π'α'χ'ε' π'α'δο' η'μο'ι' η' α'ρη' ε'μ'η'σ'ος' ψ'ο'χι' ο'εν'
ε'ο'β'η'σε'. και' η'ν' και' η'ν' και' η'ν'".

ε'πα'ι'σο'με' να' ο'α'ς' ε'α'ρ'αι'ο'υ'ε' ο'β'λο'μα'.